Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Casademunt de Pi

Sant Agustí de Lluçanès

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Sector nord-est del terme municipal
Emplaçament	1200 metres al nord-est del nucli de l'Alou, pel camí veïnal de Casademunt de Pi.

Coordenades:

Latitud:	42.09528
Longitud:	2.14247
UTM Est (X):	429087
UTM Nord (Y):	4660711

Classificació

Número de fitxa	08195 - 4
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	XVI-XVIII
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	L'edifici conserva el cos original del segle XVIII al qual s'hi han afegit diferents volums. Les últimes reformes consisteixen en la construcció d'una teulada nova al cos principal, feta l'any 1975 i la del volum perpendicular, l'any 2004
Protecció	Inexistent
Número inventari	sí, IPA. 6
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 001A00007
Autoria de la fitxa	Jordi Compte i Marta Homs

Data de registre de la fitxa: dl., 02/01/2006 - 01:00

Descripció

Casademunt de Pi està situada sobre el Serrat del Baró, dominant els plans de Bardolet i l'església de Sant Genis de Pi.
Es tracta d'un edifici de grans dimensions que està envoltat per diverses edificacions, un mur i una portalada d'arc rebaixat amb data de 1800 que tanquen el conjunt formant una lliça.
El cos central està composat per planta baixa, primer pis i golfes, té la teulada a doble vessant amb aigües a la façana principal, el seu ús és per a habitatge i té un únic accés a la façana principal, que està orientada al sud i que presenta una composició asimètrica a causa del volum annex perpendicular que tapa la part dreta de la façana original. Les parets de càrrega són de maçoneria, amb pedres irregulars i delimitades per cantonades diferenciades per pedra picada. Presenta una gran portalada d'arc de mig punt dovellada, que dóna accés a una entrada enllosada, i cinc finestres emmarcades amb pedra, una de les quals amb data de 1717, i que formen una composició simètrica.
La façana lateral orientada a l'oest consta de 3 finestres emmarcades amb pedra i un volum annex, de teulada a una sola vessant que té totes les obertures emmarcades amb pedra, entre elles una finestra amb llinda datada al 1722 i un gran portal.
La façana lateral orientada a l'est presenta un gran contrafort a la planta baixa i una galeria amb arcs i diverses obertures al primer pis.
El volum annexat perpendicularment a la façana principal del cos original està format per dos parts, té una teulada a doble vessant a un nivell inferior respecte al cos central i presenta 4 obertures emmarcades en pedra entre les que hi ha una finestra amb llinda datada al 1724. Les obertures de la resta de les façanes també estan emmarcades amb pedra. Al voltant de la casa trobem diverses construccions com una gran pallissa, un pou i un cobert que combinen pedra original amb les reformes amb maó.

Història

Casademunt de Pi és una masia que es troba documentada l'any 1298 tot i que podria tenir uns orígens anteriors ja que el seu topònim fa referència a una organització medieval anomenada Pi que depenia del monestir de Ripoll des d'abans de l'any 938 i en la que es trobava l'església de Sant Genis de Pi, actualment en terme municipal de Sant Agustí de Lluçanès i molt propera a la masia. La referència documental de l'existència de la masia al segle XVI, la trobem en un manuscrit, escrit entre 1842 i 1854 per Jeroni Casademunt de Pi, descendent i hereu de la masia en aquelles dates. La primera referència històrica de la masia correspon a l'any 1560, quan un tal Benat n'era l'amo. A partir d'aquí es ressegueix el llinatge familiar, la descendència, els matrimonis o les morts, utilitzant els topònims de la zona, alguns dels quals no es conserven actualment, fins arribar a la successió per herència de qui escriu el manuscrit, Jeroni Casademunt de Pi. En aquest memorial també es pot resseguir part de la història de la masia. D'aquesta manera podem saber que l'any 1717 hi va haver un incendi que s'inicià en un pastador i que va cremar tota la casa deixant les parets molt malmeses. La masia va ser reedificada per Jaume Casademunt de Pi i Maria Coma, que s'havien casat l'any 1716. D'aquesta notícia en podem extreure la cronologia de les reedificacions i ampliacions després de l'incendi, com la reconstrucció i ampliació del cos central, datada al 1722, l'ampliació del volum perpendicular a la façana principal, al 1724 o el tancament de la lliça que data de 1800. Finalment, el manuscrit també explica els fets de la guerra carlina en aquesta zona.

Bibliografia

MASRAMON, R. El lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1990
YLLA-CATALÀ, G. Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Sant Agustí de Lluçanès, 1990
Memorial de Jeroni Casademunt de Pi (1842-1854)

